

Povídá ve vlaku pán pánovi:
„Musím vám něco říct, já jsem černý pasažér.“
A ten druhý mu odpoví:
„Tak já vám také něco povím, já jsem revizor.“

Kapitán letadla hlásí po startu pasažérům běžnou informaci: „Vážené dámy a vážení pánové, vítám vás na palubě našeho letadla. Letíme nad Atlantickým oceánem, výšku máme 10 000 metrů, rychlost 900 km/h, teplota je... Sakra! Do háje! Mě trefí šlak! Jéžíšmarjá!“
Kapitán se odmlčí. V letadle se rozhostí hrobové ticho, všichni pasažéři jsou bledí...
Po nějaké chvíli se kapitán opět hlásí:
„Dámy a pánové, prosím, omluvte mě. Letuška mě polila kávou, kdybyste viděli, jak vypadají moje kalhoty zepředu...“
Jeden z pasažérů vykřikne:
„Ty zvíře! Kdybys viděl moje kalhoty zezadu!“

Tři staré pány na zájezdu ubytovali v šedesátém patře mrakodrapu. Po návratu z výletu zjistili, že výtahy nejezdí.
„Pánové, co se dá dělat, musíme pěšky,“ konstatoval jeden. „Ale aby nám to lépe utíkalo, navrhuji při výšlapu se nějak zabavit. Já bych mohl začít vyprávět vtipy, ty začneš ve dvacátém patře zpívat a ty ve čtyřicátém vypravovat smutné příběhy.“
Vyrazili a ubíhající patra při zábavě skoro ani nevnímali. Když mělo dojít ve čtyřicátém patře na vyprávění, třetí stařík se vystrašeně nadechl a spustil:
„Začnu se svým nejsmutnějším příběhem. Zapomněl jsem na recepci vzít klíč od pokoje...“

Víte, proč musí železniční stávka trvat alespoň dvacet čtyři hodin?
... Aby se dala bezpečně rozeznat od běžného zpoždění.

